

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6480/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац број 01-43801-1-00031/06-3 од 24.10.2006. године, у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је тужиочев предлог за понављање поступка, окончаног решењем туженог органа број 01-43801-1-00009/06-3 од 16.3.2006. године, у управној ствари утврђеног пореза на капитални добитак, остварен продајом непокретности, стана у __, по Уговору о купопродаји Ов.бр. 1436/05 од 26.5.2005. године, овереном пред Општинским судом у Чајетини, у износу од 168.771,77 динара.

У тужби, поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из разлога предвиђених одредбом члана 10. став 1. тач. 1. и 3. Закона о управним споровима и истиче да је решењем повређено начело законитости из члана 4. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, као и одредбе Закона о општем управном поступку, а такође и право тужиоца да учествује у поступку доношења решења по захтеву за понављање поступка у смислу одредбе члана 9. Закона о општем управном поступку и члана 24. став 1. тачка 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Наводи да је образложење решења у супротности са диспозитивом, а да је и само образложење решења контрадикторно и нејасно и у супротности са одредбом члана 79. Закона о порезу на доходак грађана. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је својим решењем правилно одбио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем туженог органа од 16.3.2006. године, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је одредбом члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01) прописано да ће се поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновити ако се сазна за нове чињенице, или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази, који би, сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до друкчијег решења да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем поступку. Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и несумњиво утврђену чињеницу, коју ни тужилац наводима тужбе не спори, да је првостепено решење о утврђивању пореза на капитални добитак донето дана 22.12.2005. године, а коначно решење туженог органа по жалби тужиоца је донето дана 16.3.2006. године, дакле, пре закључења Уговора о поклону закљученог дана од 22.6.2006. године између тужиоца и његове мајке, ББ, а који уговор, према наводима захтева тужиоца за обнову поступка од 17.7.2006. године, представља нови доказ, као разлог за понављање поступка из одредбе члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку. Стога је правилно, по налажењу суда, тужени орган нашао да чињенице и околности, као и докази настали после окончања поступка не могу да буду разлог за понављање поступка у смислу цитиране законске одредбе, па су супротни наводи тужбе неосновани.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, а посебно оне о погрешној примени одредбе члана 79. Закона о порезу на доходак грађана, па је нашао да оне не могу да доведу до другачије оцене законитости оспореног решења, јер је у конкретном случају поступак вођен по захтеву тужиоца за понављање поступка, а не ради се о поступку по захтеву за повраћај плаћеног пореза на капитални добитак у смислу

наведене законске одредбе.

Са свега напред изложеног, Врховни суд Србије је нашао да је оспорено решење правилно и на закону засновано и, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 20.12.2007. године, У.бр. 6480/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж